

BULLETIN

JUNI 2014 ÅRGÅNG NR 29

Gudrun (I)

Carl de Sharengard (III)

Caspar (II)

loket Patric Reuterswärd

BULLETINEN utges av Reuterswärd'ska Släktföreningen. Ansvarig utgivare: Peter Reuterswärd.
Postadress: Sekr. Viveka Eriksson, Strandpromenaden 13, 192 66 Sollentuna. Telefon 08-754 21 61
Epost: tage.eriksson@telia.com Släktföreningens hemsida: www.reutersward.info. Bankgiro: 236-3117

I detta nr:

INLEDNING	3	NYHETER.....	14
<i>Peter Reuterswärd, ordförande</i>		<i>Patric Reuterswärd som leksakslok</i>	
		<i>Branden i Grafikens Hus i Mariefred</i>	
KJELL REUTERSWÄRD (I)	4	FÖRÄNDRINGAR INOM	
<i>Minnesord</i>		SLÄKTFÖRENINGEN	15
GUDRUN REUTERSWÄRD (I)	5	KÖPES & SÄLJES	15
<i>- Berättar minnen från 1920-talet</i>		MEDDELANDEN FRÅN	
CASPAR REUTERSWÄRD (II)	8	STIPENDIENÄMNDEN	15
<i>En blivande möbeldesigner</i>		BULLETINENS HUVUDPERSONER	16
CARL DE SHARENGRAD (III)	9	<i>i släktträdet</i>	
<i>En hälsningar från Vietnam</i>		SKATTMÄSTARENS RAPPORT.....	17
INBJUDAN SLÄKTMÖTE	13	STYRELSEN	19

Läs om slakten!

Följande skrifter finns att beställa från släktföreningen för 75:- per styck, genom insättning på bankgirokonto nr 236-3117. Ange namn och adress samt vilken skrift det gäller.

Berättelsen om Stamfadern Anders Hof Reuterswärd
– *En Västgöta Ryttare* av Carl A. E. Reuterswärd 1984.

En Östgöta Ryttare Lorentz Peter Reuterswärd berättelsen om stamfaderns son av Carl A. E. Reuterswärd 1988.

Reuterswärd'ska Boställen på 1800-talet
– Färdanvisningar och kartor. Östergötland av Erik A. Reuterswärd 1976. Småland av Göran E. P. Reuterswärd 1993.

Gösta F. P. Rd's "Lilla gula", 1979, ättlingar till Anders Hof även på kvinno sidan (stencilupplaga).

Reuterswärd'ska Släktboken – Ätten Reuterswärd – Historien, Arvet, Myten. Av Fil.Dr Ulla Johanson. Pris 180:-, porto och emballage 45:-.

Inledning

Kära släktingar och vänner

För årets utgåva av Bulletinen har jag lämnat min ledarsida för en mycket viktig appell från vår sammankallande för släktföreningens val nämnd, Jan Patrik Rd (II). Nyval till många platser inom styrelsen är aktuella vid årets släktnöte den 16:de november och valnämnden vill nu ge uppmärksamhet till denna situation. Såsom ordförande vill jag både understryka och be att Ni kära släktingar läser, betänker och hörsammar det Jan Patrik tar upp i sin appell. Engagemang för styrelsen inom släktföreningen är både ett stort nöje och till personlig glädje, vilket jag som mångåring styrelseledamot och senare ordförande kan intyga.

Peter Reuterswärd
Ordförande

KÄRA SLÄKTINGAR I SLÄKTFÖRENINGEN!

Styrelsen i Reuterswärd ska släktföreningen behöver nyrekrytering och helst också förnygas!

Många av Er minns kanske mitt "brandtal" inför våra släktmedlemmar under vårt senaste Släktnöte i Riddarhuset år 2011?

Vi har sedan länge haft en situation i Styrelsen där personer under många många år på ett förnämligt sätt bidragit till att arbetet i vår släktförening fungerat så väl, nu dock flera vill ställa sina platser till förfogande för nya personer att ta vid.

Jag är förvissad om att det är Er alla släktmedlemmars förhoppning att vår Släktförening ska bestå under ytterligare många år men då måste också personer vara villiga att medverka i vår Styrelse i någon av de befattningar som nu måste tillsättas. Det är fullständigt orimligt att

vårt styrelsearbete sedan många år också i fortsättningen ska baseras på ett fåtal släktmedlemmars intresse. Vi står nu inför ett vägskäl; antingen är fler personer villiga att engagera sig i styrelsearbetet och utveckling av föreningens verksamhet eller så kan släktföreningens framtid bli osäker på grund av bristande intresse från släktmedlemmarna.

Vår Styrelse träffas fyra gånger per år under trevliga former där bland annat frågor kring ekonomi, stipendier och speciella aktiviteter tas upp till behandling.

Styrelsen har full förståelse för att alla styrelsemedlemmar inte kan närvara vid samtliga styrelsemöten; vi lever i en hektisk tid där inte minst våra ungdomar är engagerade i familj, karriär och andra aktiviteter. Därför kan eventuella frågor som man vill ta upp på Styrelsemötet i god tid tillställas vår Sekreterare för behandling under Styrelsemötet.

Flera släkter på Riddarhuset har uttryckt sin beundran för det sätt på vilket vår Styrelse lyckats entusiasmera Släktföreningens medlemmar i form av släktnöten och speciella aktiviteter. Bakgrunden till det är att vi har en engagerad styrelse som alltid arbetar för Släktföreningens bästa.

Jag ber dig, käre Släktmedlem, att fundera över hur du skulle kunna bidra till Släktföreningens vidare utveckling genom att bli medlem i vår Styrelse i någon av de befattningar som måste tillsättas.

Välkommen att snarast kontakta mig så berättar jag mera!

Bästa släkthälsningar

Jan Patrik Reuterswärd

Sammanställande Valnämnden

Stureplatån 29, 18132 Lidingö

Mobil: 070-545 94 12

E-post: reuters@telia.com

Kjell Reuterswärd

MINNESORD

Kjell Reuterswärd har genom en tragisk olycka lämnat oss, 34 år gammal.

Han växte upp i Brunflo med föräldrar och två bröder. Efter studenten och militärtjänsten studerade han till civilingenjör vid Linköpings Tekniska Högskola.

Under studietiden var han aktiv i olika studentföreningar. Han avslutade sin utbildning med ett stipendieår vid Stanford i USA och examensarbete i Los Angeles.

Sedan 2005 har han arbetat hos dataspelsföretaget Dice i Stockholm, först som programmerare och de senaste åren i en chefsroll. Han var just i färd med att flytta till Los Angeles igen, den här gången för att vara med och bygga upp ett nytt Dice-kontor. Inför detta var han mycket förväntansfull.

Kjell var en målmedveten, kreativ och aktiv person med ett utvecklat estetiskt sinne. Han satte upp höga mål och lyckades ofta med det han företog sig.

Förutom sitt stora engagemang yrkesmässigt hade han många intressen. Under skoltiden provade

han flera olika sporter som fotboll, golf, skidåkning med mera. Mest engagerad var han som hockeymålvakt i Brunflo IK.

Idrottsintresset övergick senare till löpning. Han genomförde framgångsrikt flera maratonlopp.

Kjell hade ett stort intresse för friluftsliv och natur. Det tog sig uttryck i allt från att driva upp bonsaier, att vandra i Sarek med goda vänner, till att vistas i familjens stuga i Åre. Här kopplade han av genom att åka skidor, bada bastu och göra upp eld för att steka kolbullar till oss andra.

Hans matintresse växte med åren och kombinerades gärna med resor tillsammans med vänner och familj.

Kjell var omtänksam och generös mot familj och släktingar. För kusinerna i Torvalla var han en extrabrör.

En alldeles speciell plats i Kjells hjärta hade hans lilla brorson.

Vi är många runt Kjell som saknar honom oerhört!

Familjen

Styrelsen för Släktföreningen vill i denna utgåva av Bulletinen rikta en särskild hälsning till Kjells familj och lämna våra kondoleanser.

Tidigare har styrelsen personligen tillskrivit familjen och lämnat bevis på deltagande vid begravning.

Kjell var en mycket uppskattad medlem av styrelsen för sin personlighet, sitt släktengagemang och drivkraft samt brillians i alla sammanhang. Vi sörjer Kjell med hans närmaste och vill tacka för den tid Kjell gav släktföreningen av engagemang i dess verksamhet.

Peter Reuterswärd

Ordförande

Gudrun Reuterswärd (I)

BERÄTTAR MINNEN FRÅN 1920-TALET

Några spår från min barndom i Öregrund med anledning av olika ljuds betydelse.

Släktföreningens äldsta medlem, Gudrun Reuterswärd (I), berättar minnen från 1920-talet.

Gudrun föddes 1918 och växte upp i ett stort hus nere vid hamnen i Öregrund. Under skolvermenerna bodde hon och hennes fyra syskon med sin moster i ett så kallat skolhushåll i Uppsala. Efter studenten utbildade hon sig till gymnastikdirektör. De första åren, krigsåren, vikarierade hon för manliga inkallade gymnastiklärare på olika håll i Sverige. Sin första fasta tjänst fick hon i Uppsala där hon träffade sin blivande man, Carl Reuterswärd. Gudrun och Carl fick fyra barn och 14 barnbarn. Under de senaste åren har den stora familjen utökats med fem barnbarnsbarn.

Häromdagen var det ett föredrag i radio om olika ljuds betydelse. Det påpekades att likaväl som man minns synintryck så minns man ljud. Även ljud har en historisk betydelse – gamla ljud försvinner och nya kommer till. Detta gav mig idén att skriva ned några minnen av ljud från min barndom. Dock är jag rädd att ännu fler minnesbilder dyker upp när jag väl kommer igång och fattar pennan. Det är lätt att börja sväva ut i iveren att få berätta. Men gör det något? Mitt ”utsvävande” kanhända intresserar någon?

Låt mig börja från början. I min barndom inleddes det nya året verkligen med ljud. Då kyrkklockorna slog tolv började alla båtar i hamnen ett förskräckligt tutande. För ett barn kändes det litet kusligt. Vad var det för ett hemskt år som började? Ofta låg det ganska stora båtar i hamnen. Lotsånga-

ren "Gefle" låg för det mesta förtöjd vid nocken av Bråbänken. Även fyrskepp som "Grepén" eller "Västra Banken" kunde ligga inne och kanske även någon bogserbåt.

HÄSTARNAS BJÄLLROR

Var det sedan riktig vinter hörde man förstas ljudet av hästarnas bjällror som kom från alla slädar. Vintervägen från Gräsö öppnades. Ruskor sattes upp som visade vägen från stranden vid Rådhusgatans slut och över isen till ungefär nuvarande Gräsöbaden. Ett särskilt ljud som jag minns väl är när hästarna fick ta fart uppför strandklipporna som kanske inte var så snötäckta. Och sedan, då våra kunder selade av utanför oss och hästarna klampade in i vårt stall. En annan minnesbild, kanske inte så mycket ljud, men ändå ... när åkare Myrberg på Skaten kom hem med sin häst. Denne selade alltid av nedanför backen till sitt stall och så fick hästen streta upp för backen förd i grimman. Stallet är nu ett fint bostadshus.

Myrberg var den som i gamla tider skötte postgången mellan Öregrund och Östhammar med häst och vagn. Sedan blev det olika körslor. Likaså hade vi "åkar-Andersson" som länge hade häst i sin gård mittemot den dåtida telegrafstationen och som utförde diverse transporter. Till exempel att is skulle hämtas till hotellets förråd. Isen togs upp ute vid Hummelfjärdarna och kördes in till staden i en långsläde. En spännande syn! Vad gömdes under allt sågspån?

DET RYTMISKA SLAGET AV KLAPPTRÄN

Ett ljud som kom med våren och öppet vatten förutom måsars, starars och andra fåglars var det rytmiska slagen av klappträn. I hamnen låg det två klappbryggor. De utnyttjades flitigt. Måndagarna var vikta för tvätt. Vattnet fick ju inte smutas ner övriga dagar. Skottkärrorna som användes för tvättkorgarna förde ljud med sig. Särskilt hotellets hörde man, ty deras tvätt var stor och måste skötas regelbundet. All tvätt skulle sköljas, även bland isflak. Kanske det inte är så mycket av skottkärrornas ljud som finns i minnet som av människornas prat och skratt.

Våren medförde även alla ljud från skrapande, målade och sjösättning av alla båtar som låg uppallade för vintern på stränderna runt hamnen. Snart låg vår vita motorbåt "Moll" och bagare Färdigs grå dito förnämligt ute vid nocken på bryggan nedanför oss. Tullkryssaren, en antagligen väldigt gammalmodig skuta, låg tryggt på svaj på redde

och sommaren kunde börja.

Torghandeln tog fart. Det hjärtskärande skriket från grisarna som bytte ägare nere på torget varje lördag kan man inte glömma i första taget. Att det spelades tennis på grusplanen på torget betydde att man kunde vara behjälplig med att leta bollar, plaskande och halkande på slipbrädorna i strandkanten. Cirkustält och karuseller slogs ofta upp på den bortre gräsbevuxna delen av torget och bidrog med glad musik till alla de andra torgljuden.

Sedan hade vi förstas klockstapeln varifrån vi alltid kunde höra tidens gång, men även då det klämtades för att eldsvåda brutit ut. Då kändes det farligt. Men ett annat ljud som roades oss barn mycket var när slangarna drogs ut från "spruthuset" i skolhuset (nuvarande så kallade rådhuset) och brandsprutan skulle ut på provning. Då visade det sig ofta att det var hål på slangarna och trevliga vattenfontäner syntes lite här och var på den långa vägen som slangarna lagts från hamnen och upp till brandsprutan.

HELGSMÅLSRINGNINGEN

Helgmålsringningen klockan sex (vintertid klockan tre) på lördag eftermiddag var viktig för mig som ofta var utkommenderad att kratta gården. Då gällde att vara klar i tid. Efter klockan sex fick man verkligen inte visa att man arbetade. Måste påpeka att jag nog tyckte det där med krattandet var ganska roligt. Det blev ju så fint med alla raka streck och så slapp man det tråkiga arbetet med att hålla rännstenarna i ordning. Där måste det rensas ogräs mellan kullerstenarna och pappersskräp skulle bort. Varje gårdsägare hade skyldighet att hålla gatan i ordning utanför sina ägor.

Luften var fylld av ljud från sjöfarten. Ideligen hörde man ångbåtarnas signalerande efter lots. Tre långa tror jag det var. Waxholms- och Sveabolagets båtar kom regelbundet föregående av kraftigt tutande och signalerade sina tre gånger före avgåendet. Man lärde sig skilja på ljuden från de olika båtmotorerna. Från skärgårdsbornas tändkulemotorer från deras öppna båtar som senare fick "egna hem". Så kallades den överbyggnad som gjordes till skydd akterut över styrman och motorn.

Ljuden från Södermans bruna båt som gick regelbundna turer till Gräsö brygga och kapten Mattssons vita båt som även den gick turer till Gräsö var lätta att skilja åt. Så var det "Gräsöbaden" som alltid hade sin plats nedanför oss i yttre hörnet av kajen och Bråbänken. Vår far, källarmästare Johansson, fabrikkör John Svanström och

kanske några fler i Öregrund hade i tidigt 20-tal arrenderat området som blev det nuvarande Gräsöbaden. En båt anskaffades som gjorde turer enligt tidtabell och där det togs upp betalning för färd och bad.

Ett ljud som jag inte vill glömma var de kraftiga årtagen som man hörde när Gräsökvinnorna kom roende in i hamnen. Ofta hade de sina ekor ligande vid Klockarhagsbryggan och prästgårdsbryggan på Gräsö och sedan med två par åror var de snart över sundet. Det var kläm i årtagen och man beundrade dem.

MÅSARNAS SKRÄNANDE

Ett annat ljud som var karaktäristiskt för Öregrund var förstås måsarnas skränande. En speciell strategi för dem var att sitta på kyrktaket och titta ner på hotellgården. Deras skarpa ögon såg genast när hotellpojken började lasta sin skottkärra med avfallshinkarna. Då lyfte de genast, följde honom på hans färd nerför Brågatan runt hörnet av vår affär och nedanför oss, bredvid det så kallade "Saltmagasinet", låg hans eka. Måsarna följde troget ilastningen och rodden ut till Dummelgrundet där han hällde ut innehållet och måsarna fick sig ett skrovsmål under livligt skränande. Det var inte bara hotellet som gjorde av med sitt avfall på detta sätt utan även efter stränderna kunde man se folk hälla ut sina slaskhinkar.

På sommarkvällarna var ljudet av musik från Hasselbacken och Societetssalongen viktigt. På Hasselbacken fanns det en liten vitmålad paviljong där ett musikkapell, som källarmästare Johansson hyrde in varje sommar, satt och spelade. Det hade öppna fönster mot den lilla parken där gästerna satt ibland annat trevliga syrenbersåer. För barn fanns en stor gunga med säten mitt emot varandra. Allt är nu borta. Vemodigt. På Bellmansdagen var det fyrverkeri och eftersom pappa var ansvarig för detta var det inte någon lugn stund för honom. Hans anställda skulle skjuta upp raketerna och som bekant är det inte helt riskfritt. Men jag minns aldrig att det gick fel. Däremot minns jag

nöjet av att springa ifrån Hasselbacken med ljudet av kafémusiken i öronen och mötas av Societetshusets musik där det var dans varje kväll onsdag, lördag och söndag under hela sommaren.

Höstens ljud: vedsågarnas gnissel började höras, ty nu skulle vedförråden för vintern ses till. Djurstens fyrs dova mistlur började höras allt oftare, höststormarna började. En av de sista dagarna innan skolan började var det en ordentlig storm, men naturligtvis skulle jag bada. Men då jag kom ner till dambadhuset stod fullt klart att här badas det inte. Ljudet av vågorna som slog över klipporna och det strilande regnet av vatten som sedan slog ner i bassängen ringer ännu i mina öron. Alla vet kanske inte vilken härlig plats det så kallade dambadet var. Man möttes av en glad gumma som höll till i ett litet hus för sig, där man fick betala och eventuellt hyra baddräkt, simdynor med mera. Så gick man in i en dörr i ett plank. Badet var nämligen ordentligt omgärdat av badhytter och plank och man kunde fullständigt njuta av nakenbad. Bassängen hade tre olika djupa bottnar. Ute i "havet" fanns en trampolin. En gång på 20-talet var det till och med simundervisning där. Nu finns inga spår av anläggningen. Ingen kan tro att det kunde ha funnits en bassäng i den nuvarande bergsskrevan. Landhöjningen har gjort sitt.

Detta var några minnen av ljud från en lycklig barndom i Öregrund, på grund av ett radioföredrag.

*Guðrun Reuterswärd
född Leufstadius*

Caspar Reuterswärd (II)

EN BLIVANDE MÖBELDESIGNER

Vad som driver mig är att forma något skönt, enkelt, oväntat och relevant.

Jag är nu inne på andra året av tre som ger en kandidatutbildning på Carl Malmsten Furniture Studies, en av Europas 100 bästa designskolor. Skolan tillhör Linköpings universitet och finns i nya lokaler på Lidingö sedan 2009.

Programmet jag studerar heter möbeldesign. Jag blir officiellt utbildad till industridesigner, men vi fördjupar oss specifikt inom materialet trä. Vi lär oss tillverkningstekniker, materiallära, stilhistoria och framförallt hur man själv hittar sin egen metod för att utveckla idéer på ett effektivt sätt.

Skolan har en otroligt välutrustad maskinpark, med inspirerande lokaler, lärare och professorer i toppklass. Hela Carl Malmstens stora bibliotek finns bevarat och precis allt på skolan står för högsta kvalitet, passion och grundlighet.

Jag har alltid betraktats som en kreativ person som ritat och byggt små världar på pappret framför mig, det är som meditation för mig. Jag kommer från en konstnärlig familj och min kreativa sida har fått mycket stimulans hemma.

Utanför skolan sysslar jag med matlagning, klättring och diskussioner, allt från existentiella, politiska till helt onödiga frågor med mina vänner.

Jag har under uppväxten bott i Australien och blivit inspirerad av livsstilen, färgerna och arkitekturen där. Smart, nybyggaraktigt, lite primitivt och vänligt. Det har jag med mig som något positivt i bagaget i kombination med den svenska kulturen. När vi återvände till Sverige började jag gymnasiet på Na/bild. Jag kom efter det in med arbetsprover på Nyckelviksskolan, linje tredimensionell form/trä.

Vi var på studiebesök på Malmstensskolan med Nyckelviken för tre år sedan, jag blev imponerad av elevernas arbeten och bestämde mig att där vill jag gärna få min vidareutbildning. Jag sökte med arbetsprover, blev uttagen till intervju samt provdag och sedan antagen.

Mitt förhållningssätt till design är att det finns mycket att göra inom skala ner, compact living och emotionell design. Det ska finnas ett ansvar, en bra idé och tanke bakom möbeldesign.

Då jag är intresserad av ergonomi och hållbar-

hetsfrågor vill jag gärna jobba med det i framtiden. Jag tänker i bild och gillar problemlösningar. För mig är det nödvändigt att ta in kunskap för att sedan reflektera över och komma fram till bättre metoder. Jag är intresserad av ergonomi och det är viktigt för mig att inte slösa naturens resurser. Därför vill jag gå mot renhet och inte använda onödigt material. Vilket betyder bort med allt onödigt tjafs.

Tydligt är jag inne på rätt linje, då jag blev en av de utvalda att producera en möbel till Moderna Museets espressobar. Arbetet började på Nyckelviksskolan, 30 elever i samarbete med en konstnär från Brasilien på uppdrag av Moderna Museet skulle formge enkelt producerade möbler med inspiration från allmogemöbler.

Det var en lång och intressant process och våren 2013 var det invigning av några av de utvalda elevernas möbler. Nu står min pall i sex exemplar på Moderna Museet. Det är rätt bra att ha i sitt cv och ett tecken på att jag är inne på rätt spår.

*Caspar Rd
Son till Madeleine Rd II*

Carl de Sharengrad (III)

EN HÄLSNINGAR FRÅN VIETNAM

Ho Chi Minh City (HCMC), district 2. Lördag 19 april 2014.

Det är nog lika bra att jag börjar från början och hoppar tillbaka till 2007 då jag, bosatt i London, studerade vid London Metropolitan University. Jag hade just anlänt till första föreläsningen i grundkursen Accounting och tittade mig om efter en ledig stol. Jag hamnade bredvid en tjej som hette Giao och hon hade rest hela vägen från Ho Chi Minh-Staden (HCMC), Vietnam, för att studera vid samma universitet. Det första vi lade märke till var att vi hade helt matchande ställ på oss. Bruna skor, grå jeans, vit skjorta och grå cardigan. Det måste ha varit ett tecken...

Ett år senare avbröt jag studierna för att börja jobba som Inköpsassistent för klädesmärket COS på H&M:s huvudkontor i London. Så någon Business Degree blev det aldrig, men det gjorde ingen

ting för jag träffade min fru där på föreläsningen. Den 27 augusti 2011 gifte vi oss i Hackney Town Hall, London.

Ytterligare ett år senare var det dags för bröllop igen! Den här gången i Vietnam. Ett Vietnamesiskt bröllop börjar med att mannens familj promenerar med diverse gåvor genom grannskapet till den blivande hustruns familj. Det skvallras nog fortfarande om när vårt tåg av 17 svenskar, iklädda traditionella vietnamesiska dressar vandrade genom den gamla stadsdelen i utkanten av staden. Efter överlämningsceremonin och vigseln var det dags för fest, då ytterligare drygt två hundra vietnamesiska släktingar, vänner och grannar slöt upp för ett par timmars firande.

Det var i samband med att Giao avslutade sina studier som jag fick nys om att H&M nyligen öppnat ett kontor för produktion och export i just HCMC, så jag ringde upp och frågade om de

behövde folk. På den vägen är det och nu har vi bott i Saigon i över två år. Saigon, det gamla, mytomspunna namnet som lokalbefolkningen fortfarande föredrar att kalla staden.

Mitt första jobb här gick ut på att välja ut lokala leverantörer och utveckla de produktpaket som inköparna i Stockholm skickade till oss, förhandla priser och leveranstider med mera. Jag ansvarade för produktionen av herrkostymer, samt de fristående märkena COS, MONKI och Weekday.

I november i fjol började jag ett nytt jobb på inköpsavdelningen för ett nystartat företag som säljer kläder online i Sydostasien. Dels importerar vi märken som Cheap Monday, Levis och Nike, dels utvecklar vi våra egna lokala klädmärken. Det är verkligen kul och spännande att jobba med ett team av unga och talangfulla Vietnameser. Den största utmaningen är nog språket, som har sex olika toner. Till exempel kan bokstaven "a" uttalas lågt, högt, platt, låg-hög, hög-låg, och så vidare. Så både att höra och uttala korrekt är väldigt svårt. Mina kollegor kan bra engelska, men många av leverantörerna pratar bara vietnamesiska, som jag fortfarande bara behärskar på nybörjarnivå.

Varje morgon kör jag vespa till jobbet, tillsammans med vad som verkar vara de flesta andra av de runt åtta miljonerna invånarna i staden. Från

tidig morgon till sen kväll är alla stadens gator som en flod av moppar, vespor och motorcyklar. Ungefär 3,5 miljoner motorcyklar beräknas det finnas i staden och myllret av dem är något helt obeskrivligt som måste upplevas på plats. De flesta kör utan körkort och statistiken för antalet trafikolyckor är mycket hög, men det är ändå en härlig frihetskänsla att susa fram längs de stora boulevarderna och även om man ibland är omgiven av en flod av andra trafikanter, så stannar trafiken nästan aldrig till, utan rör sig alltid i sakta mak framåt. Varje motorcykel kan bära upp till fyra-fem familjemedlemmar på en gång. Allt från nyfödda spädbarn till "hundraåriga" gummor som får klamra sig fast bakom generationer av barn och barnbarn. Så länge det finns hjärterum finns det stjärterum är ett uttryck som passar bra här i Vietnam.

Bortsett från den tunga trafiken är det en väldigt vacker stad, full av tropiska parker och dessutom är varje gata och rondell kantad av blomsterrabatter, buskar och stora träd som ger en uppskattad skugga under de varmaste timmarna på dagen.

Arkitekturen är en blandning av pampiga byggnader från den franska kolonialtiden, schweiziska alpvillor och nybyggda skyskrapor, men de flesta husen är fyravåningshus i skolådesdesign. Genom staden ringlar sig den stora Saigonfloden. Nära

till hands ligger också några av världens vackraste stränder, vilket är en lyx. Man kan åka båt längs floden ut till kusten och det tar en dryg timme.

Något som man snabbt lägger märke till är att överallt längs trottoarerna står små, små röda stolar och bord i plast. Vid alla dessa serveras någon form av mat, kaffe eller annan dryck och det är nog det staden är mest känd för, sin Street Food. Man skulle kunna spendera årtal att åka runt i de olika stadsdelarna för att prova på olika lokala specialiteter. De mest kända rätterna är Goi Cuon (färska vårrullar), Pho (nudelsoppa med kyckling eller biff), Banh Xeo (pannkakor) och Banh Mi (bagetter med olika fyllningar).

Fisksås är huvudingrediensen framför andra, men det mesta serveras också med färska örter, chili och grön sallad. Jag äter ofta lunch ute och till exempel en stor tallrik med grillad kyckling, ris, sallad och dryck går på ungefär 15 svenska kronor, så det går att leva gott här för relativt små medel. Här finns såklart också

en mängd olika frukter, flera som jag aldrig ens hört talas om innan jag flyttade hit. Blir man sugen på västerländsk mat får man dock betala ungefär samma priser som hemma, men det finns ett växande utbud. Bara de senaste månaderna har både Starbucks och McDonalds öppnat dörrarna.

Nu är det ju släktbulletinen jag skriver till, så något bör väl nämnas om familjerelationerna här

borta. Som i de flesta asiatiska länder bor man i storfamiljer med många generationer, kusiner, faster och farbröder tillsammans i samma hus. Jag och Giao har bott själva, men har nu fått två nya inneboende i form av Svärmor och vår tre veckor gamla dotter Lilja.

Ett par gånger i månaden brukar släkten samlas hos Grandma för att be till förfäderna och äta lunch eller middag tillsammans. Till en början var det något av en kulturchock för mig, som är van att träffa släkten vart tredje år (i bästa fall). För ett par dagar sedan hade vi gammelfarmor på besök för att hälsa på vår lilla dotter och jag fick frågan om jag hade tagit hem hennes första bajs från bb och smetat in en klick på dörrarna i lägenheten, för att skydda mot eventuella gäster med "bad soul". Jag fick erkänna att vi missat den detaljen.

I hemmet är det kvinnorna som står för matlagningen och andra hushållssysslor. Om man som man kommer och erbjuder sig att hjälpa till får man oftast ett vänligt "Tack så mycket, men sätt dig du i soffan och drick din öl istället". När det är dags att äta sitter kvinnorna och barnen vid ett bord och männen i rummet eller bordet bredvid. Visst gillar jag att ljuga, skåla och snacka fotboll, men ur svenska ögon känns det ju otroligt gammalmodigt med denna könsfördelning vid matbordet. En gång när jag och kollegorna fixade lunch på kontoret och

jag tog på mig att skölja salladen blev det stor uppståndelse bland tjejerna på kontoret. "Look, look, the western guy knows how to cook. His wife must be so lucky!". Det är lätt att imponera här bortan...

Om det är någon som har frågor om att bo och studera utomlands eller att resa till Vietnam på semester, hör mer än gärna av er till oss! Ha en skön sommar!

*Lilja, Giao och Carl de Sharengard
Callede@hotmail.com*

Välkomna till Reuterswärdska släktföreningens 33:e ordinarie släktmöte på Riddarhuset.

Lördagen den 15 november 2014 kl. 17.00
Vid mötet behandlas stadgeenliga ärenden.
Middagen börjar kl. 19.00

Styrelsen kan med glädje meddela att i år kan vi erbjuda ett mycket attraktivt kuvertpris per person. Det är vår förhoppning att vi framgent skall kunna bibehålla en betydande subventionering på den egentliga kuvertkostnaden vid våra släktmöten samt kunna se fram mot stor anslutning av gäster.

**Därtill har vi beslutat att för ungdomspriset höja
åldersgränsen från 15-18 år till 15-25 år.**

Kuvertkostnad Släktmötet 2014

Pris 350:- - per person för drink, 3-rätters middag, vin och kaffe.

Ungdomar 15-25 år kr 250:-

Avec och groggbär till självkostnadspris.

Sambo/fästmo/fästman och egna barn, minimiålder 15 år, som inte är medlemmar i släktföreningen får deltaga som gäster till samma kuvertpris.

Maximerat antal är 120 personer,

vid överbokning äger släktföreningens medlemmar företräde.

Släktföreningen subventionerar middagens pris och dagen efter besöket.

Klädsel smoking.

Söndagen den 16 november 2014

PROGRAM

Historisk stadsvandring på Riddarholmen och i Gamla stan följt av lunch.
**Pris 120:- (ungdomar under 25 år 100:-) för hela arrangemanget inkl. lunch
varmrätt, måltidsdryck och kaffe.**

Bindande anmälan insändes per post eller e-post **senast den 15 oktober
till Viveka Eriksson. Använd bifogad blankett.**

Postadress: Strandpromenaden 13, 192 66 Sollentuna

Tel: 08-754 21 61. Epost: tage.eriksson@telia.com.

Blanketten finns även att ladda ner från vår hemsida www.reutersward.info (Pdf-fil)

Avgiften insättes på bankgiro 236-3117 Reuterswärdska Släktföreningen.
Var vänlig ange vilka personer det gäller .

Nyheter

Patric Reuterswärd som leksakslok

En nyhet från i somras är att Köpings kommun har placerat ut en barnvänlig kopia av ångloket

Patric Reuterswärd på Eklidens lekplats i Kolsva. Loket är tillverkat av ett företag i Storbritannien som har lång erfarenhet av klätterställningar. En artikel finns i Uttersbergarn, medlemsblad för Köping-Uttersbergs Järnvägs Museiförening, med färgbild på omslaget.

Branden i Grafikens Hus i Mariefred

I höstas fick Grafikens Hus i Mariefred en donation på över 500 grafiska verk av konstnären Carl Fredrik Reuterswärd. Han är bland annat känd för att ha gjort skulpturen Non-Violence som står utanför FN:s högkvarter i New York.

Samma dag som det skulle vara vernissage på CFR:s samling, den 16 mars, brann Grafikens Hus ner till grunden - 8000 grafiska verk förstördes, varav 500 ingick i samlingen som CFR just hade donerat. Branden startade i två intilliggande lokaler i samma huskropp: den ena tom, den andra med den lokala golfklubbens maskiner. Trots en brandförstärkt vägg, larm och sprinklersystem är Grafikens hus i Mariefred nu totalförstört. Det är en stor tragedi för svensk grafisk konst.

Förändringar inom släktföreningen

SEDAN JUNI 2013

Avlidna:

Kjell Reuterswärd (I), född 1979, avled 29 augusti 2013.

Fredrik Hedborg (I), född 1950, avled 25 december 2013

Christina Reiff-Winterhelt (III) född 1940, avled 27 maj 2014

Släktföreningen har 252 registrerade medlemmar.

Födda:

En dotter, Marta Reuterswärd Jern (I) den 12 maj, till Ida Reuterswärd och Petter Jern

En son, Alexander Reuterswärd (III) den 5 augusti 2013, till Pontus och Christel Reuterswärd

Släktens äldste medlem:

Gudrun Reuterswärd (I) firade sin 95:e födelsedag den 23 december 2013.

Säljes & Köpes

ANNONSER

Har ni något släktgods som ni vill bli av med?
Annonsera då i Bulletinen under rubriken "Säljes och Köpes"!

Meddelande från Stipendienämnden

1 oktober 2014 är sista dag för stipendie-ansökningar!

Släktföreningen delar varje år ut 8.000 kronor i stipendium till några av de unga inom släkten som satsar på utbildning. Förra året delade vi ut denna summa till sex sökande.

Årets ansökningsblankett finns på vår hemsida (www.reutersward.info), så att ni kan göra er ansökan redan före sommaren. Blanketten är i pdf-format med färdiga fält, så att du kan fylla i den på skärmen, sedan skriva ut, underteckna och posta. Det går givetvis också bra att skriva ut den tomma blanketten och fylla i den för hand.

Sänd din ansökan till
Reuterswärdska släktföreningen,
Stipendienämnden
c/o Christina Reuterswärd
Furunäsvägen 16
181 43 Lidingö
Tel. 073 314 9810
tina@adesso.se

Stipendienämnden består 2012-2014 av
Christina Reuterswärd (III)
Anders Reuterswärd (II)
Lovisa Eriksson (I)

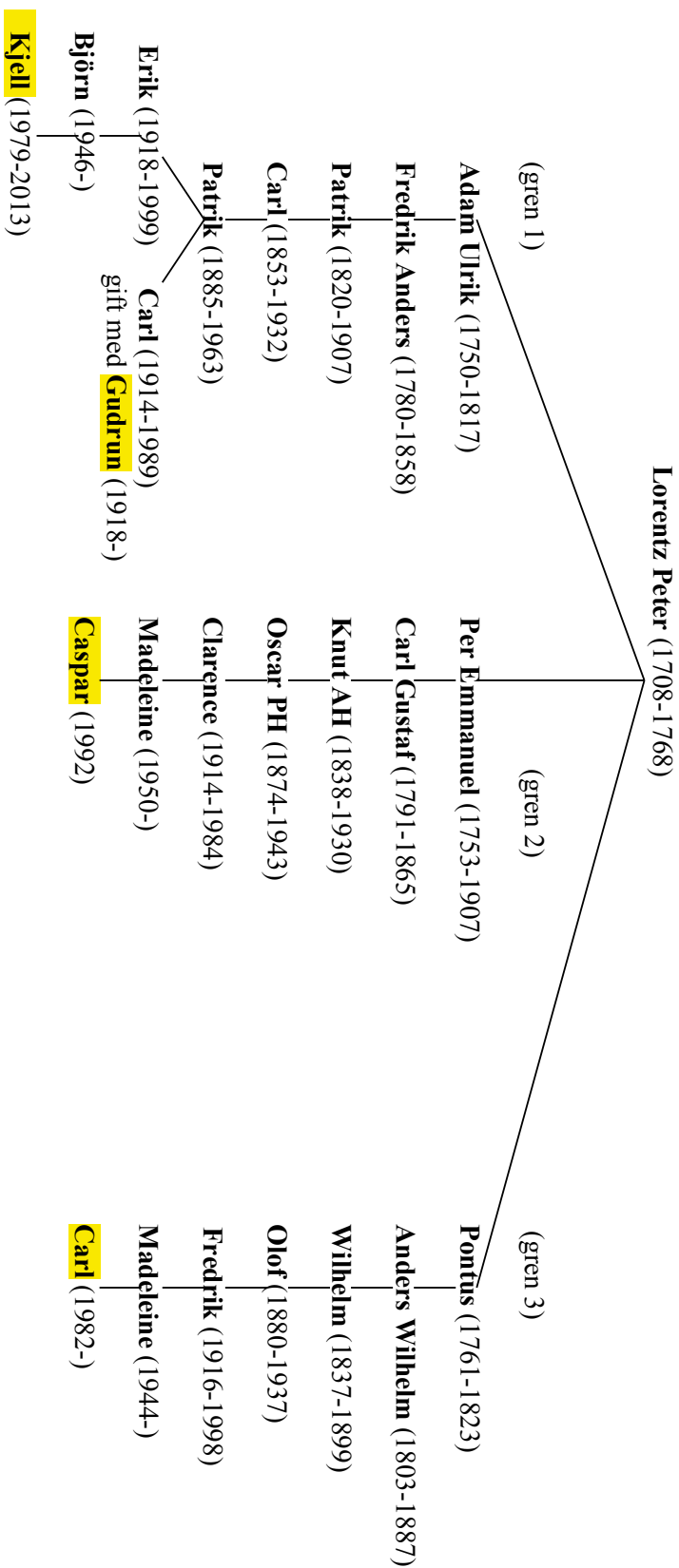
Glöm inte att anmäla förändringar (giftermål, födslar, dödsfall) samt adressändringar till sekreteraren Viveka Eriksson, Strandpromenaden 13, 192 66 Sollentuna.

Epost: tage.eriksson@telia.com eller adressändra på vår hemsida

www.reutersward.info

Bulletinens huvudpersoner

I SLÄKTTRÄDET

REUTERSWÄRDSKA SLÄKTFÖRENINGENS

styrelse 2012-2014

Peter Reuterswärd (III)
Ordförande

Polhemsgatan 31
112 30 Stockholm
peter.reutersward@home.se

08-653 86 88
070-319 04 85

Viveka Eriksson (I)
Sekreterare

Strandpromenaden 13
192 66 Sollentuna

08-754 21 61
tage.eriksson@telia.com

Anders Reuterswärd (III)
Ordinarie ledamot / Skattemästare

Runsavägen 44
168 54 Bromma
anders@reutersward.nu

08-3722 52
0732 099 609

Patrik O Reuterswärd (I)
Ordinarie ledamot

Ekebydalsvägen 2
182 65 Djursholm

08-755 16 62
famreutersward@yahoo.se

Wilhelm Reuterswärd (II)
Suppleant

Gumshornsgatan 9,
114 60 Stockholm

072 2430016
wilhelm.reutersward@gmail.com

Wilhelm Reuterswärd (III)
Suppleant

Löt Bäddarö Gård 1
749 51 Grillby

0171-47 05 57
wreutersward@gmail.com

REVISORER

Gabriella Reuterswärd (II)

Månvägen 15,
181 33 Lidingö,

070 721 10 14
g_reutersward@hotmail.com

Ebba Wengström (I)

Murmästaregatan 6,
415 07 Göteborg

070 406 23 35
ebba.wengstrom@gmail.com

Helena Reuterswärd (I)

Kvatroneröd 102,
444 97 Svenshögen

073 759 09 12
helenareutersward@hotmail.com

ARKIVNÄMND

Åsa Wengström (I)

c/o Reuterswärd Skolgatan 23,
753 12 Uppsala

070 417 577
asa.wengstrom@gmail.com

Eva Norrby (III)

Löt Bäddarö Gård 1,
749 51 Grillby

0171-47 04 35
evanorrby@telia.com

Fredrik Reuterswärd (III)

Polhemsgatan 31,
112 30 Stockholm

073 623 03 03
Fredrikbattery-@hotmail.com

STIPENDIENÄMND

Christina Reuterswärd (III)

Furunäsvägen 16,
181 43 Lidingö,

073 314 9810
tina@adesso.se

Anders Reuterswärd (II)

Lovisa Eriksson (I)

LÄS BULLETTINEN

– TIDNINGEN

SOM SKRIVS

AV

REUTERSWÄRDARE

FÖR

REUTERSWÄRDARE

